

119

MINISTRIES

"Het volgende document is een letterlijk script van een studie die bedoeld is om via video te worden gepresenteerd, met relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen om te helpen bij het illustreren, waardoor de presentatie van het materiaal wordt vergemakkelijkt. Op sommige plaatsen kan dit ertoe leiden dat het geschreven materiaal niet vloeit of op sommige plaatsen nogal ongemakkelijk klinkt. Bovendien kunnen er grammaticale fouten zijn die vaak niet acceptabel zijn in literair werk. We moedigen aan om de videostudies te bekijken als aanvulling op de geschreven studies die je hieronder ziet."

Vreemd Vuur: Wanneer Oprechtheid Niet Genoeg Is

JHWH is heilig. Deze waarheid staat centraal bij de oproep hoe we moeten leven en aanbidden. Door de hele Bijbel heen laat God zien dat niet alle aanbidding voor Hem acceptabel is. Aanbidding wordt niet alleen geheiligd door oprechtheid. Het moet gebaseerd zijn op wat Hij heeft opgedragen.

Deze studie zal het Bijbelse verschil onderzoeken tussen heilig vuur en vreemd vuur, waarbij we kijken naar voorbeelden zoals Nadab en Abihu en het gouden kalf-incident. Beide voorbeelden tonen aan dat aanbidding, zelfs als die oprecht is, kan worden afgewezen of streng worden veroordeeld als het anders wordt gedaan dan JHWH's instructies.

Heilig Vuur: Aanbidding Zoals Het Wordt Opgedragen

Nadat de Tabernakel was voltooid en het priesterschap was ingewijd, bevestigde JHWH Zijn aanwezigheid door vuur uit de hemel te sturen, om de eerste brandoffer van de gemeenschap te verteren (Leviticus 9:24). Enkele dagen eerder, toen Mozes de priesters nog steeds instructies gaf, had JHWH bevolen:

Leviticus 6: 12:

... het vuur op het altaar moet daarop blijven branden; het mag niet uitgeblust worden.

Nadat het Goddelijke vuur op de achtste dag was neergedaald, werd dat het altaar-vuur dat de priesters met hout moesten voeden en voortdurend bewaken. Nadat JHWH dat vuur liet neerdalen (Leviticus 9:24), symboliseerde dat altaar-vuur Zijn aanwezigheid. Het werd de bron van waaruit de priesters hun offers aanstaken, overeenkomstig Leviticus 6:12-13.

Leviticus 9:24

Een vuur ging uit van het aangezicht van de HEERE (JHWH), en verteerde het brandoffer en de vetdelen op het altaar. Toen heel het volk dit zag, juichten zij en wierpen zich met het gezicht ter aarde.

Dit vuur kwam rechtstreeks van JHWH. Het was niet door mensen aangestoken. Het betekende Zijn goedkeuring van de aanbidding, die volgens Zijn specifieke instructies werd aangeboden. De priesters kregen de opdracht om dit vuur voortdurend te bewaken en brandend te houden.

Leviticus 6:12-13

En het vuur op het altaar moet daarop blijven branden; het mag niet uitgeblust worden ... Het vuur moet voortdurend op het altaar blijven branden, het mag niet uitgeblust worden.

Nadat JHWH dat vuur van Zijn aangezicht had laten uitgaan (Leviticus 9:24), symboliseerde dat altaarvuur Zijn aanwezigheid en was het de bron van waaruit de priesters hun offers aanstaken, overeenkomstig Leviticus 6:12-13.

Vreemd Vuur: Ongeoorloofde Toegang en Aanbidding

Direct na het verhaal dat JHWH heilig vuur stuurde om het offer te accepteren, wordt ons verteld over Nadab en Abihu, de zonen van Aäron, die een ernstige fout maakten in hun priesterlijke dienst.

Leviticus 10:1-2 NBG

En de zonen van Aäron, Nadab en Abihu, namen ieder zijn vuurpan, deden daar vuur in en legden daar reukwerk op; zo brachten zij VREEMD vuur voor het aangezicht des Heren (JHWH), hetgeen Hij hun niet geboden had. Toen ging er vuur uit van de Here (JHWH) en dit verteerde hen, zodat zij stierven voor het aangezicht des Heren (JHWH).

Het Hebreeuwse woord voor "vreemd" (זָר, *zâr*) betekent ongeoorloofd of ongewijd. Het probleem was niet dat ze een valse god aanbaden, ze wilden JHWH dienen, maar ze benaderden Hem op een manier die Hij niet had goedgekeurd. Dit was geen kleine afwijking. Het was een directe schending van de grenzen van heiligheid, die net waren vastgelegd.

Leviticus 16:2 verduidelijkt later de reden van hun dood:

Leviticus 16:2

... Spreek tot uw broer Aäron en zeg dat hij niet te allen tijde in het heiligdom binnen het voorhangsel mag komen, ... opdat hij niet sterft.

JHWH gebruikte dit incident om eerbied en grenzen duidelijk te maken:

Leviticus 10:3

En Mozes zei tegen Aäron: Dit is wat de HEERE (JHWH) gesproken heeft: In hen die tot Mij naderen, zal Ik geheiligd worden, en voor de ogen van heel het volk zal Ik geëerd worden.

Met andere woorden, JHWH is niet alleen heilig in wezen, maar ook in hoe Hij benaderd moet worden. De dood van Nadab en Abihu ging niet alleen over het brengen van ongeoorloofd vuur, maar ook over het betreden van een beperkt toegankelijk gebied op een beperkt tijdstip met ongeoorloofd vuur, waarbij ze geen rekening hielden met de apart gezette aanwezigheid van JHWH.

Hun daden vervaagden de grens tussen heilig en gewoon, waarbij ze zowel de priesterlijke grenzen als de Goddelijke orde schonden. Hoewel ze priesters waren, en JHWH aanbaden, deden ze dat niet volgens Zijn instructie. En dat was genoeg om een oordeel te rechtvaardigen.

Leviticus 10:3

En Mozes zei tegen Aäron: Dit is wat de HEERE (JHWH) gesproken heeft: In hen die tot Mij naderen, zal Ik geheiligd worden, en voor de ogen van heel het volk zal Ik geëerd worden.

JHWH maakte een cruciaal punt duidelijk: zelfs goedbedoelde aanbidding is onaanvaardbaar als het niet Zijn heiligheid en Zijn instructies weerspiegelt. Zijn heiligheid, Zijn apart gezette status, betekent dat alleen Hij beslist hoe Hij benaderd mag worden.

Het Gouden Kalf: JHWH op De Verkeerde Manier Aanbidden

Een ander krachtig voorbeeld van dit principe verschijnt bij het gouden kalf-incident in Exodus 32.

Omdat de terugkeer van Mozes bij de berg Sinaï was vertraagd, werden de mensen bezorgd. Mozes, hun zichtbare leider en bemiddelaar, was al veertig dagen weg. In de veronderstelling dat hij dood was, eisten ze een nieuwe manier om met JHWH om te gaan.

Exodus 32:1

Toen het volk zag dat het lang duurde voor Mozes van de berg afdaalde, kwam het volk bijeen bij Aäron, en zij zeiden tegen hem: Sta op, maak voor ons goden [Elohim] die vóór ons uit gaan, want die Mozes, de man die ons uit het land Egypte geleid heeft – wij weten niet wat er met hem gebeurd is.

Het Hebreeuwse woord *elohim* (אֱלֹהִים) is grammaticaal meervoudig, maar wordt vaak gebruikt om te verwijzen naar de enige ware God, afhankelijk van de context. Veel Nederlandse vertalingen geven het hier weer als "goden", maar de context laat zien dat Israël zich niet tot vreemde goden had gewend, maar juist probeerde om JHWH te aanbidden via een zichtbaar beeld, zoals ze in Egypte hadden gezien.

Dit wordt bevestigd door wat Aaron vervolgens zegt:

Exodus 32:4–5

Hij nam ze van hen aan, hij bewerkte ze met een graveerstift en maakte er een gegoten kalf van. Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden [elohim], Israël, die u uit het land Egypte geleid hebben. Toen Aäron dat zag, bouwde hij er een altaar voor, en Aäron kondigde aan: Morgen is er een feest voor de HEERE (JHWH)!

Ze zeiden niet dat het kalf Baäl of een Egyptische god was. Zij schreven JHWH de eer toe dat Hij hen uit Egypte had gehaald en riepen een feest uit voor JHWH. Maar zij deden dit via een beeld dat Hij niet had opgedragen, en in een directe tegenstelling tot Zijn eerdere instructie:

Exodus 20:4–5

U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel is, ... U zult zich daarvoor niet neerbuigen, ...

Hoewel het misschien hun bedoeling was om JHWH te aanbidden, noemde Hij het verderfelijk:

Exodus 32:7–8

Toen sprak de HEERE (JHWH) tot Mozes: Ga, daal af, want uw volk, dat u uit het land Egypte hebt geleid, heeft verderfelijk gehandeld. Zij zijn al snel afgeweken van de weg die Ik hun geboden had: ...

Ze waren misschien aangespoord door angst en onzekerheid, maar hun acties introduceerden een vorm van aanbidding die niet werd opgedragen. Stefanus bevestigt deze interpretatie later in:

Handelingen 7:39-41 NBV

Maar onze voorouders wilden hem niet gehoorzamen: ze wezen hem af en verlangden terug naar Egypte. ... Toen maakten ze een beeld in de vorm van een stierkalf, brachten er offers aan en verheugden zich over hun eigen maaksel.

Het gouden kalf was geen openlijke rebellie tegen JHWH, het was een ongeoorloofde aanbidding, wat nog steeds rebellie is. Het was een poging om de ware God op de verkeerde manier te aanbidden.

Wat We van Deze Verslagen Kunnen Leren

Zowel Nadab als Abihu en het volk van Israël in de Sinaï waren van plan om JHWH te aanbidden. Toch werd hun aanbidding in beide gevallen afgewezen en veroordeeld, omdat het niet gebeurde volgens de instructies van JHWH.

Dit onthult een cruciale waarheid: toewijding aan JHWH heiligt geen praktijken die Hij niet heeft goedgekeurd.

We mogen niets toevoegen aan Zijn instructies en niets afdoen:

Deuteronomium 12:32

Dit alles wat ik u gebied, moet u nauwlettend in acht nemen. U mag er niets aan toevoegen en er ook niets van afdoen.

Hoe Zit Het Met Tradities?

Het is belangrijk om te erkennen dat niet alle tradities fout zijn. Jesjoea hield zich Zelf aan tradities die niet werden opgelegd in de Torah:

- Hij bezocht regelmatig de synagoge (Lukas 4:16).
- Waarschijnlijk nam Hij deel aan het Toewijdingsfeest (Johannes 10:22).
- Deze tradities werden niet verworpen omdat ze niet in strijd waren met de geboden van JHWH of die teniet deden.

Jesjoea verwierp echter scherp de tradities die het Woord van JHWH, de Torah, ongeldig maakten:

Markus 7:6-8

... Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn. Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, ...

Tradities worden *vreemd vuur* wanneer ze ons ertoe brengen om ongehoorzaam te zijn of negeren of veranderen wat JHWH heeft opgedragen. Als ze de gehoorzaamheid versterken, kunnen ze een nuttig doel dienen. Maar als ze Zijn instructies vervangen, moeten ze worden verworpen.

Conclusie: Heilig Vuur of Vreemd Vuur?

Heilig vuur is aanbidding die precies wordt gedaan zoals JHWH heeft opgedragen.

Vreemd vuur is alles wat in de aanbidding wordt aangeboden en wat JHWH niet heeft opgedragen, zelfs als het goed bedoeld is, zelfs als het op Hem gericht is.

Het gouden kalf was opgedragen aan JHWH. Nadab en Abihu waren priesters van JHWH. Maar ze brachten allebei elementen in de eredienst die niet waren toegestaan. Daarvoor werden ze geoordeeld.

JHWH is heilig. Hij bepaalt wat acceptabel is in Zijn aanwezigheid. Onze rol is niet om nieuwe manieren te creëren om Hem te aanbidden, maar om te vertrouwen op de manieren die Hij al heeft gegeven.

Laten we een volk zijn dat alleen aanbiedt wat Hij heeft gevraagd. Laat onze aanbidding heilig zijn, niet omdat we vindingrijk of enthousiast zijn, maar omdat we gehoorzaam zijn.

We bidden dat deze studie tot zegen is geweest. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom,

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)